

گزارش کوتاه

تعطیلی دومین کارخانه طلادر کشور

■ با تعطیلی دومین کارخانه استحصال و فرآوری «طلا»ی کشور در «آق‌دره» شهرستان تکاب در جنوب استان آذربایجان غربی، بیش از ۲۰۰ نفر از کارگران آن، در حال حاضر شغل خود را از دست داده‌اند و کارگران این کارخانه برای انعکاس مشکلات خود به گوش مسوولان مربوطه و رف آن‌ها، اقداماتی از قبیل دیدار و گفت‌وگو با مسوولان سازمان صنایع و معادن آذربایجان غربی، ادارات کل کار و امور اجتماعی و تامین اجتماعی استان، رایزنی با مسوولان کارخانه «هویا زرگان» آق‌دره و فرماندار تکاب، نامه‌نگاری‌های متعدد و حتی داد‌خواهی از مسوولان رده‌بالای نظام را تاکنون انجام داده‌اند.

به گزارش ایسنا، مسوولان کارخانه طلای آق‌دره، شکستگی یکی از قطعات اصلی دستگاه فعال در کارخانه را علت تعطیلی این مشکل عنوان و اعلام کرده‌اند که این قطعه تا چهار ماه آینده تعمیر و مشکلات شغلی کارگران رفع خواهد شد. اما برخی از کارگران و کارکنان کارخانه طلای آق‌دره تکاب، طی چند روز گذشته از انتشار شایعاتی مبنی بر تعطیلی دائمی این کارخانه یا تعدیل نیروی کار و حتی از سرگیری فعالیت کارخانه با حداقل نیروی کار خبر داده‌اند. «علی سروی»، یکی از کارگران این کارخانه، گفت: از وقتی که خبر تعطیلی کارخانه به گوش کارگران رسید تا زمان رسمی تعطیلی، همه کارگران تکاپوی به دست آوردن دوباره شغل خود بوده و نگران چگونگی تامین معاش خانواده‌شان هستند.

وی افزود: ما از تمام مسوولان استانی و کشوری می‌خواهیم که اگر به فکر قشر کارگر هستند، نسبت به این قشر بی تفاوت نباشند و به وعده‌های خود در خصوص ایجاد اشتغال عمل کنندو مانع افزایش بیکاری کارگران شوند.

«حسن قربانی»، نماینده کارگران کارخانه طلای آق‌دره تکاب نیز، در گفت‌وگو با ایسنا، اظهار داشت: مسوولان کارخانه طلا هنگام تعطیلی آن، مدت بیکاری کارگران را موقتی و چهار ماه اعلام کرده‌اند و در زمان تعطیلی فعالیت آنان نیز به تمامی کارگران تعهدنامه بازگشت به کار، پس از تعمیر قطعه اصلی دستگاه فعال در کارخانه داده‌اند.

وی یادآور شد: البته بر اساس این تعهدنامه، کلیه کارگران کارخانه طلا پس از تعمیر و راه‌اندازی دستگاه آن، بر سر کار خود حاضر خواهند شد، اما شایعاتی که در بین کلیه کارگران مبنی بر تعدیل نیروی کار بعد از به‌راه افتادن دوباره کارخانه وجود دارد، تمام کارگران را ناامید و ناراحت کرده است. طی این مدت کارگران بیکار شده، می‌توانند طبق ضوابط از مزایای بیمه بیکاری بهره‌مند شوند. بر اساس این گزارش، با توقف فعالیت کارخانه استحصال و فرآوری طلای «هویا زرگان»، «آق‌دره» تکاب، فعلاً بیش از ۲۰۰ نفر از کارگران و کارکنان آن، شغل خود را از دست داده‌اند و این میزان ۵۸ درصد کارکنان فعلی کارخانه را شامل می‌شود، البته مسوولان کارخانه از بیکاری ۲۰ درصدی کارگران خبر داده‌اند. «عباس احمدی نیری»، مدیر عامل کارخانه فرآوری و استحصال طلای آق‌دره تکاب نیز، از وجود برخی موانع برای خرید یکی از قطعات اصلی دستگاه فصال در کارخانه طلا خبر می‌دهد و می‌گوید: چند دنده آسیاب بزرگ که به عنوان قلب دستگاه کارخانه عمل می‌کند، دچار نقص فنی شده است و به‌علت وجود برخی مشکلات، خرید آن از کشورهای خارجی مشکل و زمان‌بر خواهد بود. وی افزود: تا پیش از خرید این قطعه اصلی، بخش‌های آسیب‌دیده دستگاه کارخانه طلای آق‌دره به‌طور موقت تعمیر خواهد شد و کارخانه بازگشایی می‌شود. فرماندار شهرستان تکاب نیز، از تعیین ضرب‌الاجل و مهلت ویژه دوماه به مسوولان کارخانه برای تعمیر و تجهیز کارخانه طلای آق‌دره خبر داد. «محمدعلی داعی»، افزود: طی تماس‌ها و دیدارهایی که با مسوولان کارخانه استحصال طلا انجام شده و بر اساس مصوبات کمیسیون کارگری، باید عملیات تعمیر و تجهیز قطعات آسیب‌دیده کارخانه، تا مدت دو ماه آینده صورت گیرد. وی با تأکید بر اینکه مسوولان کارخانه طلای آق‌دره تکاب موظفند در پایان این مدت دوماه، حتماً فعالیت استحصال و فرآوری طلا را از سر بگیرند، افزود: با بازگشایی مجدد کارخانه طلای آق‌دره تکاب، کلیه کارگران و کارکنان بیکار شده این کارخانه، سر کار خود باز خواهند گشت.

وی از مسوولان کارخانه طلای آق‌دره تکاب خواست، نسبت به تعمیر، تجهیز و راه‌اندازی مجدد فعالیت کارخانه طلای آق‌دره تکاب، سرعت عمل و جدیت به خرج دهند. داعی گفت: دستگاه‌های اجرایی تکاب به طور مستمر مسایل مربوط به کارگران کارخانه طلای آق‌دره و تحقق مطالبات آنان و ضرورت بازگشت به کار کلیه کارگران را پیگیری می‌کنند. فرماندار تکاب همچنین برخی شایعات پیرامون توقف دائم فعالیت کارخانه طلای آق‌دره را رد کرد و خبر تعطیلی قطعی این کارخانه را تکذیب کرد.

وی یادآور شد: کلیه شایعات مربوط به تعطیلی دائمی این کارخانه صحت نداشته و این تعطیلی موقتی بوده و با انجام تعمیرات اساسی، فعالیت آن از سر گرفته خواهد شد. به گزارش ایسنا، کارخانه فرآوری و استحصال طلای آق‌دره، از سال ۱۳۸۳ در ۳۰ کیلومتری شهر تکاب در جنوب استان آذربایجان غربی، با ظرفیت تولید سالانه ۲/۲ تن طلای ۲۴ عیار فعالیت می‌کند که بعد از معدن «هوت» اصفهان، به عنوان دومین معدن طلای کشور و یکی از معادن بزرگ طلای خاورمیانه محسوب می‌شود. فعالیت معدن طلای آق‌دره در حالی متوقف شده که پروانه بهره‌برداری از این معدن در سال ۱۳۷۸ به مدت ۱۵ سال صادر شده است و اجازه بهره‌برداری و استخراج از این معدن طلا، تا سه سال دیگر یعنی تا سال ۱۳۹۳ وجود دارد.

سرزمین

پروژه حفاظت از تنوع زیستی زاگرس مرکزی تا سال ۲۰۱۴ تمدید شد

مدیریت زاگرس مرکزی؛ خوابی پر از کندوی عسل

جواد حیدریان

عکس گویندیس

بدین ترتیب محدوده عملیاتی و پایلوت پروژه از هشت روستا در چهار استان به محدوده‌های وسیع‌تری تبدیل می‌شود تا تمامی دستگاه‌های توسعه‌ای در سطح استانی به صورت مشارکتی در حفاظت از تنوع زیستی این مناطق همکاری داشته باشند.

این تلاش در حالی صورت می‌گیرد که شیرین ابوالقاسمی، مدیر پروژه حفاظت از تنوع زیستی زاگرس مرکزی از تخصیص یک سوم اعتبار کل پروژه به بحث تنویر افکار عمومی و آموزش مردم منطقه برای حفاظت بهتر از منطقه خبر می‌دهد. پروژه‌ای که به تاگی تا سال ۲۰۱۴ از سوی TUCN تمدید شده است.

این مسوول پروژه زاگرس در واکنش به پرسشی که رسالت پروژه حفاظت از تنوع زیستی زاگرس در حالی که این منطقه با تخریب هولناک و قتل و قاجاق گونه‌های جانوری مواجه است، چه می‌تواند باشد، می‌گوید: سازمان محیط زیست در بحث مدیریت حیات وحش در منطقه ضعیف عمل کرده است و علت این کشتار و تخریب گسترده، تنوع زیستی در زاگرس به شیوه مدیریت و بخشی‌نگری دستگاه‌های دیگر برمی‌گردد.

وی تأکید دارد که هیچ دستگاهی قبول نمی‌کند عملکردش غلط بوده و ممکن است حتی اشتباه کرده باشد در حالی که فعالیت‌ها یا عدم مسوولیت‌شناسی در حوزه‌های مختلف مانند جهاد کشاورزی، اداره آب منطقه‌ای و حتی سازمان محیط زیست علت بسیاری از تخریب‌های محیط زیستی زاگرس در حوزه آب، خاک و تنوع زیستی است.

شیرین ابوالقاسمی، مدیر پروژه حفاظت از تنوع

زیستی زاگرس مرکزی معتقد است کل محدوده تعریف شده این پروژه دو میلیون و ۵۰۰ هزار هکتار است که چهار درصد آن در استان فارس واقع شده و خوشبختانه با تفکر جمعی نمایندگان سایر بخش‌ها در استان فارس، بخش‌های «کامفیروز» و «کر» که سد «دروزن» هم در آن واقع شده، شامل می‌شود به عنوان پایلوت طرح در استان فارس انتخاب شدند.

وی می‌افزاید که ساختار جدید طراحی شده برای طرح تنوع زیستی زاگرس در سال ۲۰۱۱، با رویکرد تمرکززدایی و همسوسا با نگرش جهانی به مدیریت مشارکتی در منطقه، فعالیت خود را آغاز کرده و این نگرش، محلی و استانی شدن اجرای طرح‌ها در مناطق را مورد تأکید قرار داده است.

باین حال ترازوی مرگ، کشتار و قاجاق گونه‌های وحشی زاگرس و همین‌طور تخریب اراضی، مراتع و جنگل‌های بکر بلوط و سن در این منطقه با تمامی تهدیدات پروژه زاگرس که مورد حمایت سازمان‌های جهانی محیط زیست نیز هست، تاکنون تمامی نداشته و روند افزایش شدیدی را نشان می‌دهد.

اما شیرین ابوالقاسمی آینده طرح تحت مدیریتش را روشن ارزیابی می‌کند و می‌گوید: هندسه اصلی از اجرای طرح تنوع زیستی در زاگرس حفظ قومیت، آداب و رسوم، فرهنگ و منابع زیستی، حفظ محیط زیست، ویژه اکولوژیک به زودی با مرگ اکوسیستمی مواجه شده و دار و ندارش را از دست می‌دهد. منطقه‌ای که به دلیل موقعیت جغرافیایی، سدی برای حفاظت از فلات مرکزی در برابر جریان‌های زمین‌شناختی، اقلیمی و آب و هوایی است.

آثار تاریخی تمدن مارلیک پشت سد شهر بیجار غرق می‌شود

معاون میراث گیلان: جلو سد را بگیرم، می‌گویند مخالف توسعه استانی

شرق می‌گوید: «وزارت نیرو و متولیان ساخت این سد همه زمین‌های روستاییان نزدیک سد را خریداری کرده و پول آن‌ها را نیز داده‌اند اما نه سازمان میراث فرهنگی کشور و نه اداره کل میراث گیلان هیچ عملیات و اقدام نجات‌بخشی در این محل انجام نداده است.» زارع می‌افزاید: «خود من سال ۸۷ این موضوع و ارزش‌های تاریخی منطقه را به پژوهشکده باستان‌شناسی اطلاع دادم، با این همه در چهار سال گذشته توجهی به این تذکر نکرند و اقدامی نیز در این زمینه انجام داده نشد. البته هنوز تا آنگیری سد زمان هست اما پرسش این است که چرا از زمان انجام مطالعات اولیه این سد که حدود ده سال از آن می‌گذرد، مطالعات و گمانه‌زنی‌های لازم انجام نشد، متأسفانه سازمان میراث فرهنگی همیشه در چنین مواقعی یا هیچ اقدامی نمی‌کند یا در دقیقه نود و بعد از انتقاد رسانه‌ها و کارشناسان وارد عمل می‌شود.»

برای یافتن دلیل عدم اقدامات لازم از سوی سازمان میراث فرهنگی به سراغ سید مهدی میر صالحی که معاونت میراث اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان گیلان را بر عهده دارد، می‌رویم.

خبر استان

فریادهای واژگون کوهرنگ ازگردشگران

■ فریادهای لاله‌های واژگون چهارمحال و بختیاری برای گردشگرانی که با پیلهج به جانش افتاده و دشت لاله‌های این استان را هر روز به تخریب و نابودی نزدیک‌تر می‌کنند، گویا اهمیت چندانی ندارد. لاله واژگون که با ارتفاع ۱/۲ متر از سطح زمین با گل‌های صورتی یا قرمز رنگوله‌ای که داخل آن توسط غده‌های سیاه‌رنگ حاوی شهد ترین شده که این مشخصه بهترین عامل جهت شناسایی این گونه در میان گیاهان پیازدار ایران است، این گیاه در حدود ۳۰۰ سال پیش از اروپا به ایران آمده است و در حال حاضر در آنجا کشت می‌شود و دامنه پراندگی این گونه در ارتفاعات زاگرس و در مناطق صخره‌ای و سنگی و دامنه کوه‌هاست. گل‌های این گونه بعضی اوقات زرد متمایل به سبز که گاهی با رنگ قهوه‌ای آمیخته شده، قابل مشاهده است و در ماه‌های فروردین و اردیبهشت ظاهر می‌شوند. گیاه لاله سرنگون از نظر مرئی فاقد ارزش غذایی جهت دام‌هاست و رویش لاله سرنگون از اواسط فروردین‌ماه شروع می‌شود و در اواخر فروردین‌ماه تا اوایل اردیبهشت‌ماه در مرحله گل‌دهی شروع می‌شود. در اردیبهشت‌ماه دشت لاله واژگون کوهرنگ میزبان مسافران استان چهارمحال و بختیاری است که از اقصانقاط ایران زمین برای دیدن این گل سر به زیر به این استان سفر می‌کنند. شهرستان کوهرنگ در اردیبهشت ماه میزبان مسافران از استان‌های اصفهان، خوزستان، شیراز و… است. زمانی که صحبت از دشت لاله‌های واژگون می‌شود در ذهن هر شنونده‌ای دشتی پر از لاله متصور می‌شود. ما در حال حاضر دیگر دشت لاله‌های واژگون همچون سابق پر از دشت لاله نیست، لاله‌ای که همچنان سر به زیر فرو برده و بیشتر از بیش غرق در خود است تا زمان چیدنش فرا رسيد. دشت لاله‌های واژگون کوهرنگ در حال تخریب است و بیشتر مسافران که به این منطقه سفر می‌کنند از سر خودخواهی تنها به فکر این هستند که زیبایی این گل را در محل زندگی‌اش از بین ببرند و این گل را در منطقه مورد علاقه خود به عمل آورند و همین باعث می‌شود کسانی هم که به این دشت سفر می‌کنند و حس طبیعت‌دوستی دارند به این موضوع حساس باشند. گونه‌های مختلف این گل در خطر انقراض هستند زیرا به خاطر زیبایی که دارند بیشتر گردشگران پیازهای را با خود به شهر می‌برند تا در گلدان بپرورش دهند که به دلیل نبود شرایط مناسب، از بین می‌روند. بر رویاب عمومی اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری چهار محال و بختیاری در گفت‌وگو باهمر گفت: در صورت هر گونه تخلف از طرف بازدیدکنندگان اعم از قطع گل، ساقه، برداشت پیازچه و تخریب دشت، ضابطان قضایی و مأموران یگان حفاظت و انتظامی با متخلفان برخورد قانونی به عمل خواهند آورد. غلام‌رضا بابایی بیان کرد: بر اساس ماده ۴۳ قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع کشور و ماده ۶۹۰ قانون مجازات اسلامی و مصوبات کمیته فنی اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان، به ازای قطع هر ساقه گل مبلغ ۲۰ هزار ریال و هر پیازچه مبلغ ۵۰ هزار ریال خسارت اخذ خواهد شد. دشت لاله‌های واژگون کوهرنگ در ۱۲ کیلومتری چلگرد و در نزدیکی روستای بنواسکی از توابع شهرستان کوهرنگ واقع شده و سه هزار و ۴۰۰ هکتار وسعت دارد.

بیکاری ۶۰هزار نفر باتعطیلی کوره‌پزخانه‌های شستر

■ رییس اتحادیه فخران (کوره‌پزان) شهرستان ششتر در آذربایجان شرقی با اشاره به افزایش نرخ سوخت و عدم تامین سوخت‌های ارزان جایگزین گفت: بسیاری از کوره‌های آجرپزی این شهرستان به دلیل افزایش هزینه‌ها در آستانه تعطیلی قرار دارند. احد جعفری وایقان، در گفت‌وگو با مهر افزود: درحالی که مسوولان محلی سال گذشته بر رفع مشکلات آجرپزی‌های منطقه قول مساعد داده بودند اما با توجه به شروع فصل کار، اقدامی که رضایت این قشر را جلب کند دیده نشده است. اتحادیه فخران شهرستان ششتر ششتر نزدیک ۴۰۰ واحد کوره آجرپزی دارد که ۹۵ درصد آن‌ها از نفت کوره (مازوت) استفاده می‌کنند. رییس اتحادیه فخران شهرستان ششتر با اشاره به دلیل بروز مشکل در فعالیت این قشر یادآور شد: با اجرای هدفمندی یارانه‌ها قیمت هر لیتر سوخت مازوت از ۹۴/۵ ریال به ۲۰۰۰ ریال افزایش یافت که موجب بروز شوک در این حوزه شد. رییس اتحادیه فخران شهرستان ششتر با بیان اینکه تغییر قیمت نسبت به سوخت گاز انجام شده اظهار داشت: از تسهیلات یاد شده تا الان هیچ خبری نیست و گاز کشی هم در حال اجرای مراحل قانونی بوده اما تاکنون اجرایی نشده است. جعفری با اشاره به خواسته‌های کوره‌پزان منطقه را دربرمی‌گیرد. از مشکلات پیش آمده تصریح کرد: باقیمت جدید گاز، هزینه سوخت هر قالب آجر حداکثر ۱۲۰ ریال می‌شود در صورتی که باقیمت جدید مازوت هر قالب آجر ۳۵۰ ریال تمام می‌شود. پیشنهاد ما این است که تا اتمام عملیات طرح گاز کشی به این کوره‌ها، قیمت نفت کوره را به سطحی برسانند که بشود با کوره‌های گاز سوز رقابت کرد. رییس اتحادیه فخران شهرستان ششتر با بیان اینکه با روند فعلی کوره‌های مازوت سوز منطقه تعطیل می‌شوند، افزود: حدود ۶۰ هزار نفر در شهرستان ششتر به طور مستقیم یا غیرمستقیم از این راه امر معاش می‌کنند و در صورت تعطیلی این کوره‌ها، بیکاری گسترده‌ای منطقه را دربرمی‌گیرد. جعفری در ادامه خاطرنشان کرد: بخشی از تولید سال گذشته به دلیل گران شدن نفت کوره به صورت خام مانده و مردم منتظرند دولت سیاست‌های حمایتی را در نظر گیرد تا این مواد خام به چرخ تولید باز گردد.